

קול רינה

רב פעלים - ע"ש הבן איש חי

בנשיאות מרן רבינו עובדיה יוסף זצוק"ל
ובראשות מו"ר הרב יורם אברג'ל זצוק"ל

פרשת נצבים - וילך

אמרי נועם

שיחה לפרשת השבוע מאת מורנו הרב

אחדות אמיתית

בכל שנה ושנה שבת פרשת "נצבים" היא השבת הסמוכה ליום הקדוש, יום ראש השנה, בו נידון כל אחד לפני הקב"ה, ונגזרים עליו כל המאורעות שיעברו עליו במשך השנה הבאה. על כן בודאי שיש בה רמזים נפלאים רבים המלמדים על ההכנות הנדרשות מן האדם כדי שיזכה להכתב ולהחתם ביום קדוש זה לשנה טובה ומתוקה הן בגשמיות והן ברוחניות. אכן כבר בפסוק הראשון הפותח את הפרשה: "אתם נצבים היום כולכם לפני ה' אלקיכם", ניתן למצוא רמז נפלא על ההכנה העיקרית הנדרשת מן האדם כדי שיצא זכאי בדינו ביום ראש השנה, וזאת על פי המובא בדברי חז"ל שבכל מקום שנאמר בפסוקים "היום" רומז הדבר על יום ראש השנה. ועל כך אומרת התורה: "אתם נצבים היום", והיינו שאם רצונכם להיות נצבים ועומדים בקומה זקופה ביום ראש השנה, כדרך האדם היוצא זכאי בדינו, העצה לזה היא: "כולכם" - דהיינו שתהיו מאוחדים עם כל עם ישראל, ותהיה בלבכם אהבה גדולה לכל אחד מישראל, ובאופן זה תהיו מובטחים לצאת זכאים בדינכם, ותזכו לכתיבה וחתימה טובה.

על פי האמור יתבאר באופן נפלא גם המסופר בנביא (מלכים-ב, ד) על האשה השונמית שבא אלישע הנביא להתארח בביתה, ורצה אלישע הנביא להכיר לה טובה על האירוח הנפלא, ולכן שלח את משמשו לומר לה: "הינה חרדת אלינו את כל החרדה הזאת, מה לעשות לך, היש לדבר לך אל המלך וגו'" והשיבה לו האשה "בתוך עמי אנכי יושבת". ומפרש בזוהר הק' (פר' נח סט, ב ועוד) שאותו היום היה יום ראש השנה, וכוונת הנביא היתה שימליץ עליה לפני הקב"ה שתצא זכאית בדינה, ועל כך היא השיבה לו: "בתוך עמי אנכי יושבת". ולפי המבואר לעיל כוונתה בתשובה זו היא, שבדבר זה שנכללת היא בתוך עם ישראל, ואוהבת את כולם, ומשתדלת להיות באחדות עם כולם, מובטחת היא שתצא זכאית בדינה, ואין לה צורך בהמלצת הנביא.

ושיעור האחדות שצריכה להיות לאדם עם ישראל, גם הוא רמוז בהמשך הפסוק שבתחילת פרשתנו: "ראשיכם שבטיכם זקניכם ושוטריכם כל איש ישראל, טפכם נשיכם וגרך אשר בקרב מחניך מחוטב עציך עד שואב מימך", וכפי שמפרש רש"י שבפסוק זה נכללו כל הדרגות שבעם ישראל, מראשי העם ותלמידי החכמים החשובים ביותר ועד האנשים הפשוטים ביותר, אנשים נשים וטף. ורומזת התורה שצריך כל אדם לאהוב ולכבד אף את היהודי הפשוט והשפל ביותר באותה מידה ממש שהוא אוהב ומכבד את הצדיק הגדול, ראש בני ישראל, ורק באופן זה הרי זו אחדות אמיתית ושלימה.

בצור ירום

ביאור התניא מאת מורינו הרב

לעשות נחת רוח ליוצרנו

השמחה של בורא עולם, שכאן בעולם הגשמי מצליחים להאדיר את שמו. היסוד הוא שאף פעם אדם לא יחזיק מעצמו שהוא משהו, כי מאותו רגע שהוא מחזיק מעצמו, הוא יוצא מהרשימה, לא של צדיק גמור ולא של צדיק שאינו גמור, הוא בכלל לא בין הצדיקים. אחרי שאדם הגיע לזה בעזרת ה' ישתדל לעשות נחת רוח להקב"ה, כי כל קיומנו בעולם זה הוא לעשות נחת רוח לפניו, ולא בהכרח שכל מי שעושה, עושה נחת רוח לפניו, לפעמים התוצאה היא הפוכה, ונפקא מינה שההעדר היה טוב יותר, כמו אחד שנכנס לסוכה והתחיל לרדת גשם, עד כדי שתסרח המקפה, שלפי ההלכה הוא צריך להכנס לבית, אבל בכל זאת הוא נשאר, הרי עבודתו אינה רצויה לפני ה', כמו שאמרו בגמרא (סוכה כ"ט ע"א) משל לעבד שבא למזוג כוס לרבו, ושפך לו רבו קיתון על פניו ואמר לו אי אפשי בשמושך. הוא לא מבין ברמז, הוא מחכה שהסוכה תיפול על ראשו ח"ו. כל אלה שהם חזקים נגד ה', הם מתנהגים כמו אנשי נינוה. אנשי נינוה היו חזקים מאד, כמ"ש "ויקראו אל אלקים בחזקה" (יונה ג'), הם הפרידו את התינוקות ואת העגלים והטלאים מהאמהות שלהם, וכיון שלא היה להם חלב כולם התחילו לצעוק, הם אמרו להקב"ה 'אם אתה לא תרחם עלינו, אנחנו לא ניתן לאמהות להאכיל את הילדים'. זה מה שיוצא מכוחנות, חוצפה, מלכות בלא תגא. אבל אם אתה רוצה להתנהג בענווה, תציית למה שאומרים לך, אמרו לך לצאת מהסוכה, מיד באותו רגע תצא, אל תשאל למה, קודם כל תצא.

זמני השבת

צאת השבת:		הדלקת נרות:	
19:29	ר"ת 20:16	18:39	ירושלים
19:27	ר"ת 20:13	18:37	תל אביב
19:28	ר"ת 20:15	18:39	חיפה
19:28	ר"ת 20:14	18:38	באר שבע

ענקי הרוח

מעשיות על גדולי החכמי ישראל

חכם ישועה בן שושן - כ"ז אלול

בצעירותו חכם ישועה רצה להתגייס לצבא מה שלא היה מקובל בישיבה בה למד, והלך לשאול את הרב יוסף שלום אלישיב מה לעשות, כשהגיע לרב אלישיב שטח חכם ישועה את שיקוליו והרב אלישיב הורה לו להתגייס לצבא..

הרב התגייס לצבא, שירת כקצין בסיירת שקד בפיקודו של בנימין (פואד) בן אליעזר והשתתף במלחמת ששת הימים. במהלך המלחמה בליל שבת בשעה מאוחרת נשמעו דפיקות בביתו של הראש"ל הרב מרדכי אליהו, ואל הבית נכנס חכם ישועה לבוש מדים, נשק ומשקפת צבאית וכיסו מלאים במסמכים מסווגים, שאל אותו הרב אליהו לפרש מעשיו כאן בשעה מאוחרת כזו, וסיפר חכם ישועה את סיפורו המפליא: לפני שבת מיהרתי עם הג'יפ לירושלים אך כשהגעתי ליד מבשרת ראיתי שהשקיעה קרובה והשבת עומדת להיכנס, ירדתי מהג'יפ לקחתי את החפצים שאי אפשר להשאיר ובאתי, שאלו הרב אליהו: מדוע הגעת בשעה מאוחרת כזו, ענה לו חכם ישועה אפילו שמותר לי לטלטל משום פיקוח ועד לא רציתי, ולכן ממבשרת ועד לכאן, הבית הראשון שאני יכול להניח בו את חפצי, הלכתי פחות משתי מטר ועמדתי כמה שניות וכך לאורך הדרך הארוכה כדי להימנע לפי ההלכה מטלטול בשבת קודש.

פעם שאל חכם ישועה את הרב מרדכי אליהו, מפני שיש לו רסיסים בגוף מהמלחמה הטבילה במי המקווה גורמת לו לייסורים נוראים עד שיכול להתעלף במים ולטבוע, ומה עליו לעשות? אמר לו הרב אליהו שלא לטבול, אמר חכם ישועה לרב שאינו מסוגל ללמוד תורה ולהתפלל ללא שנטהר לפני כן במי המקווה. קרא הרב מרדכי אליהו לבנו הרב שמואל ואמר לו שילוה את חכם ישועה למקווה ואם הוא יתעלף במים שידאג להוציא אותו...

נקודה בפרשה

נקודה למוחשבה מאת רבנו הגאון החיד"א שליט"א

ירידה לצורך עליה

"וַיֵּלֶךְ מֹשֶׁה... וַיֹּאמֶר אֲלֵהֶם בֶּן מֵאָה וְעֶשְׂרִים שָׁנָה אֲנֹכִי הַיּוֹם לֹא אוֹכֵל עוֹד לְצֹאת וּלְבוֹא"

שמעתי מאבא עטרת ראשינו רבינו יורם אברג'ל, שהנה משה רבינו ע"ה היה בריא ושלם בגופו תמיד, גם בגיל מאה ועשרים, שנאמר: ומשה בן מאה ועשרים שנה במותו, לא כהתה עינו ולא נס לחה, ואם כן מה ביאור הפסוק "לא אוכל עוד לצאת ולבוא"?

ורש"י הקדוש הביא את דברי חז"ל ש"ל ש"משה רבינו התכוון, לא אוכל עוד לצאת ולבוא בדברי תורה, כי הרשות ניתנה מעכשיו ליהושע, וכלשון רש"י הקדוש שכתב, לא אוכל עוד לצאת ולבוא - יכול שתשש כחו, תלמוד לומר (דברים לד, ז) לא כהתה עינו ולא נס לחה. אלא מהו לא אוכל, איני רשאי שנטלה ממני הרשות ונתנה ליהושע. דבר אחר, לצאת ולבוא בדברי תורה, מלמד שנסתמו ממנו מסורות ומעיונות החכמה. ואולם אמרו חז"ל ש"משה רבינו, ביום פטירתו מן העולם הזה כתב י"ג ספרי תורה, כלומר שכוח התורה נשאר בו.

ואם כן מהו לא אוכל עוד לצאת ולבוא? אולם בדרך רמז ביארו בזה חכמינו הקדושים, שהנה כל זמן שהאדם חי בעולם הזה, הוא עובד את ה' יתברך, ודבר ידוע הוא, שעבודת ה' יתברך של האדם בזה העולם מלאה בעליות וירידות במובן הרוחני, כי באמת קשה מאד להישאר תמיד במדרגה אחת. ולפעמים יש ירידה שהיא לצורך עליה, וכפי שהאריכו בזה כל ספרי רבותינו בעלי החסידות, וכאשר האדם כבר סיים את שליחותו הרוחנית בזה העולם, כבר אין לו יותר שום עליות וירידות, וממילא יותר הוא לא נמצא בעולם בגופו. וגם הצדיקים הגדולים, לפי גודל מדרגותיהם יש אצלם בחינה של יציאה מהמדרגה וכניסה למדרגה חדשה, כמובן בדקי דקויות מאד.

וכאן רמז משה רבינו ואמר "בן מאה ועשרים שנה אנכי היום, לא אוכל עוד לצאת ולבוא", כלומר הואיל והוא כבר השלים את שליחותו, אין לו עוד יציאה ממדרגה וכניסה למדרגה חדשה, וזהו "לא אוכל עוד לצאת ולבוא", ממדרגה למדרגה, ולכן הוא כבר השלים את שליחותו בעולם הזה. ומכאן ילמד האדם, שחס ושלום אף פעם לא ישבר ולא יפול ברוחו אם רואה שחס ושלום הייתה לו קצת ירידה, כי בעזרת ה' יתברך מיד ישתדל להתחזק שוב בכוחות חדשים ובשמחה, לכבודו יתברך, ושוב יזכה לעליה רוחנית נפלאה, ואז יתברר שגם הירידה שחס ושלום הייתה קצת היא הייתה ירידה לצורך עליה.

רב פעלים

תלמידים מספרים על מורנו הרב

הכל נעלם כלא היה

כשבתי היקרה הייתה בגיל ארבעה חודשים עברה עלינו תקופה קשה מאוד. מדי כמה זמן לפעמים מידי מספר שעות הילדה הייתה מאבדת הכרה ונשימה עד שהיא נהית כחולה כאילו חלילה היא מתה ואז חוזרת לעצמה.

כמובן שלקחנו אותה לרופאים ששלחו אותנו למספר בדיקות, אך כל הבדיקות שעשו לה לא מצאו כלום ובנוסף לזה גם עד שהיינו מגיעים לרופא היא מתעוררת והרופא לא ראה אותה במצב כזה, ולכן היה קשה לו להחליט מה לבקש שיבדקו.

יום אחד זה קרה בהמתנה לרופא, אשתי נכנסה מיד לרופא והניחה אותה על ידיו כשהיא ללא הכרה הרופא הזמין מיד אמבולנס והמליץ לנו על בדיקות מאוד מקיפות שגם הם העלו חרס ולא מצאו את הבעיה למה זה קורה. הרגשנו שכבר אין לנו שום ברירה והיכן שהרופאים לא הצליחו כנראה שרק מורינו הרב יורם יכול להצליח.

פניתי לרבנו יורם אברג'ל והרב שאל מה אומרים הרופאים, אמרתי לרב שהם לא יודעים מה הבעיה. הרב תפס את ידי וסגר את עיניו למשך כמה שניות, וכשפתח את עיניו אמר: "כמו שהם לא יודעים, כך אתם לא תדעו מזה עוד לעולם".

וברוך ה' מאז ברכתו של מורינו הרב עברו כבר כשבע עשרה שנה וזה לא קרה לילדה יותר, אפילו פעם אחת. הכל נעלם כלא היה. יהי רצון שנזכה לראות את רבינו חזרה איתנו בתחיית המתים בקרוב ממש אמן.

שואל ומשיב

הלכות אקוטאליות מאת רבנו החיד"א שליט"א

תספורת לכבוד שבת

שאלה: האם צריך להסתפר לכבוד שבת קודש?

תשובה: גם מכבוד שבת להסתפר קודם שבת, ובפרט אם רבו שערות ראשו שאין לו להשהותם עוד, כי ריבוי השערות בראש אינו מוסיף קדושה לאדם, ודורשי רשומות המליצו על זה את הפסוק שכתב דוד מלך ישראל בתהלים, "קדקד שער מתהלך באשמיו". עוד רמזו דרך צחות "ויאמר לקוצרים ה' עמכם", ולכן, מפעם לפעם כי ירבה שער ראשו, יגזזנו. גם שריבוי שער מגודל מגרה בו באדם יצר הרע, וכמו שכתב רש"י בשם חז"ל הקדושים גבי יוסף הצדיק וז"ל: ויהי יוסף יפה תואר, כיון שראה עצמו מושל התחיל אוכל ושותה ומסלסל בשערו, אמר לו הקב"ה אביך מתאבל ואתה מסלסל בשערך, אני מגרה בך את הדוב, מיד ותשא אשת אדוניו. ועוד אמרו חז"ל כיון שהאדם מסלסל בשערו וכו' יצר הרע אומר שלי הוא, רחמנא לישזבן. ישמע חכם ויוסף לקח.

וכן אמרו בגמרא הקדושה מסכת נדרים (דף ט' ע"ב) לגבי שמעון הצדיק, שהיה כהן גדול בזמן בית שני, ואמר, מימי לא אכלתי אשם נזיר טמא, אלא אחד, פעם אחת בא אדם אחד נזיר מן הדרום וראיתיו שהוא יפה עיניים וטוב רואי וקווצותיו סדורות לו תלתלים, אמרתי לו, בני, מה ראית להשחית את שערך זה הנאה? אמר לי רועה הייתי לאבא בעירי, הלכתי למלאת מים מן המעין ונסתכלתי בבבואה שלי, ופחו עלי יצרי ובקש לטורדני מן העולם, אמרתי לו, רשע, למה אתה מתגאה בעולם שאינו שלך במי שהוא עתיד להיות רמה ותולעה, העבודה שאגלחך לשמים. מיד עמדתי ונשקתיו על ראשו אמרתי לו בני כמוך ירבו נזירי נזירות בישראל, עליך הכתוב אומר איש כי יפליא לנדור נדר נזיר להזיר לה'.

שאלה: כשמסתפר במשך השבוע קודם יום שישי. האם יש בזה משום כבוד שבת, או שמא כבוד שבת ניכר בתספורת דוקא כאשר מסתפר ביום שישי?

תשובה: גם כאשר מסתפר באחד מימי השבוע קודם יום שישי יש בזה משום כבוד שבת, אם מכיון בדעתו שעושה כן לכבוד שבת קודש. ומכל מקום אם בנקל יוכל להסתפר ביום שישי דוקא, כתבו הפוסקים שבזה ניכר הדבר שעושה כן לכבוד שבת קודש ותבוא עליו ברכה, אולם אם רבו שערות ראשו למעלה ראש, או שחושש שלא יהיה לו פנאי ביום שישי להסתפר, יקדים להסתפר קודם לכן.

גאולה ומשיח

פנינים והנהגות מגדולי החסידות

רצון ה'

בערוב ימיו אחרי שנתאלמן, ישב רבי אלעזר מביאליסטוק ימים שלמים בבית המדרש שבשכונתו בביאליסטוק. בעת ששהה בביתו, נאלץ לצום רוב ימיו מחמת עוני, ולבית החסידים בא להתארח בשבת.

החליט אחד מעשירי החסידים לדאוג למחסורו, מה עשה? שיגר לבית המדרש סעודות דשנות ומוכנות, למען יסעד החסיד הגדול את ליבו. לא סירב רבי אלעזר, והביאו לו את האוכל. הניחו את האוכל בלובי של בית המדרש, אך רבי אלעזר מתמהמה שעה ארוכה בהיותו טרוד בענייניו, כשהתפנה לאכול הלך ללובי בית המדרש לאכול והנה קדם אותו חתול אחד ואכל את הכל. חייך רבי אלעזר ואמר:

אם הקב"ה אינו רוצה להשביע את אלעזר גם נדבנותו של נדיב אינה עוזרת.

תקציר: אסתר "מרגישה בבית"...

מוצאת עצמה יותר ויותר מעורה ושייכת ליהודי העיירה, שכבר מדברים אודותיה בענין שידוכים. שעת ערב, ודפיקות על דלת בית הרב, שם מתגוררת אסתר

בת היער

סיפורה של בת השי"ך פרק י"ח

פרטי התקשרות קול רינה

08-6381000

חפשו אותנו בפייסבוק:
הרב יודם אברגיל זצוק"ל
www.facebook.com/haravyoram

www.abargel.co.il
אתר קול רינה נתיבות

054-9151553

did.li/HARAV-HABERGEL
יוטיוב הרב יודם אברגיל

פניני השבוע

באלול מחפשים את הדרך שמובילה לתשובה וצריך להגביר את הנפש האלוקית על הצד הגשמי שבנו.

העלון מוקדש:

להצלחת חננאל ואלישבע ראובן
להצלחת משפחת צפוני הי"ו
לרפואת אהרון בן אסתר הי"ו
לרפואת אריה חי חורי בן יהודית אסתר הי"ו

לע"נ קטורה בת רבקה ז"ל
לע"נ יניב מאיר בן רחל ז"ל

הרב יודם הבטיח:

אני יודע שכולם צריכים הגנה, ואת ההגנה לקחתי עלי...

"כל מי שפעם בחיים חתם לי הוראת קבע, בשביל לחזק את הישיבה הקדושה שהיא מקום להשראת שכינה, תפקידי להגן עליו!"

י"א אדר א"ה
י"א אדר א"ה

בן איש חי 1 ת.ד. 102 נתיבות

טל': 08-6381000